

ikke har forstaaet mine Udtalelser, skønt jeg syntes, de vare klare nok. Det, jeg sagde, var, at Saltvandsfiskerne skulde have Ret til at tage alle Nedfaldsfisk, altsaa dem, der gik tilbage. Naar Ørred og Laks ere fredede alle sammen oppe i det ferske Vand i den Tid, Legen foregaar, kunne de naturligvis ikke tage dem der. Men naar Saltvandsfiskerne have Lov til at tage alle dem, der gaa tilbage, mener jeg, de have faaet deres Ret. Jeg synes, det er nemt at forstaa.

R. Nielsen (Præstø Amts 4de Valgkreds): Ja, nu forstaaer jeg det ærede Medlem, men jeg forstaaer ham ogsaa saaledes, at han var ikke med til at lade Ørrederne gaa tilbage i det salte Vand; han skulde nok tage dem, mens de vare i det ferske Vand.

Ordføreren (*Frederiksen*): Jeg skal ikke blande mig i Striden mellem det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (*Rasmus Hansen*) og det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds (*Rasmus Nielsen*), men jeg maa rigtignok tilstaa, at min Sympati gaar nærmest i Retning af det, som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds udtalte.

Derimod vil jeg gerne have Lov til at sige til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (*Alfred Christensen*), at naar han holder saa bestemt paa, at man skal indføre den Bestemmelse i Fiskeriloven, som indeholdes i det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Esbjerg (*Bluhme*), vil jeg dog mene, at det af Hensyn til Fiskerne er meget uklogt at gøre det, thi der er ingen, der kan kontrollere, om Fisken er fangen paa dansk Søterritorium eller udenfor, det vil være aldeles umuligt for nogen Kontrol at afgøre noget i den Henseende, og Resultatet vilde ifølge den Betragtning, at Menneskene ikke ere saa gode, som de burde være, og at Fiskerne ogsaa ere Mennesker, ganske sikkert blive, at der vilde blive indbragt en meget stor Mængde Undermaalsfisk, og det er jo godtgjort fra alle Autoriteters Side og af vor Fiskerikonsulent i England, at hvis vi udføre Fisk til England, som ere betydeligt mindre end dem, dette Forslag giver Ret til, vil det skade vort Fiskemarked meget betydeligt; Priserne ville falde meget stærkt, saa Fiskerne ville kun have en grumme lille Fornøjelse af at bringe denne Undermaalsfisk i Land. Følgen vil blive, at de komme til at skade baade sig

selv og Fiskeriet i det hele taget, thi jo flere Undermaalsfisk der bringes i Land, desto mere ødelægges man paa dette Omraade. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at vi skulde arbejde hen imod og gøre, hvad vi kunne, for at faa andre Stater til at gaa ind paa internationale Overenskomster om, at Fredningen ikke blot finder Sted for Danmarks Vedkommende, men at ogsaa de andre Lande ville være med til at deltage deri. Men fordi andre gøre noget galt, synes jeg ikke, det er god Lære, at vi skulde gøre noget, som er lige saa galt og maaske endda kan blive værre.

Til de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (*Wilmann*), vil jeg sige, at jeg kan heller ikke for mit Vedkommende se, at der kan være noget til Hinder for, at man kunde ændre Konventionen saaledes, at man fik Lov til at fiske efter Agn ved Middelgrundsfortet. Jeg for mit Vedkommende har Sympati for den Tanke, som det ærede Medlem der gjorde sig til Talsmand for.

Alfred Christensen: Den ærede Ordfører synes at svæve i en Vildfarelse. Han talte om mindre Masker og mindre Maal paa Garnene til Fangst af disse Undermaalsfisk. Det er jo Rødspætter, der er Tale om, og der er slet ikke Tale om at gøre Maskerne mindre for at kunne tage Undermaalsrødspætterne. Maskerne ere saaledes, som de ere og behøve ikke at være mindre; Undermaalsrødspætterne ville dog sidde i dem og hænge i Bunden paa dem.

Hvad det angaar, at Fiskehandlerne ville skade deres egen Sag, naar de bringe smaa og store Fisk i Handelen imellem hinanden, kunne vi trøstigt gaa ud fra, at en Fiskehandler er lige saa fornuftig en Mand med Hensyn til Fiskehandel som enhver Rigsdagsmand; han skal nok vide at sortere Varerne i store Fisk for sig og smaa Fisk for sig, saa at han faar det bedst mulige Resultat ud deraf. At det skulde skade Landets Eksport paa England, kan jeg slet ikke tro. I det Øjeblik, det skader, vil den fornuftige Fiskehandler som den kloge Mand, han er, ikke lade dem gaa til England, men lade dem gaa pr. Bane eller pr. Fartøj til Hamborg, hvor der stadig er et stort Marked. Der komme i meget stort Omfang tyske Trawlere ind med Undermaalsfisk, som ere døde